

Հովհաննես Շիրազ

Թե մահից հետո հող պիտի դառնամ

Թո՛ղ դառնամ սիրո ճամփեքին մոտիկ,
Որ սիրո համար նորից աշխարհ գամ՝
Հողից դառնալով պայծառ մի ծաղիկ:
Եվ ինձ կքաղի պատանի մի նոր,-
Կդնի կրցքի՛ն սիրած աղջկա
Եվ համբույրի մեջ նրանց բաղտավոր
Կզգամ որ սիրո համար մահ չկա՛...